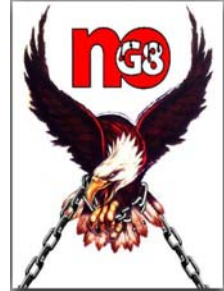

جوانان خشمگین ایتالیا "میزبان" سران هشت کشور!

هر ساله سران هشت کشور دزد و جنایتکار - آمریکا، انگلیس، روسیه، ژاپن، آلمان، فرانسه، کانادا و ایتالیا - در یک کشور جمع میشوند تا طرح های جدید غارتگری جهان را تصویب کنند! در کنار این غارتگران جنایتکار " هنرمندان" آنان مثل باب گیلدوف و مادونا و از این دست نیز برای "سرگرم کردن" نادانان و کمک کردن به سرمایه داری گنبدیده تحت عنوان " ریشه کن کردن فقر" نیز کنسرت اجرا میکنند تا با فروش بلیطهای کنسرت که اتفاقا خریدارهای آنها نیز اکثرن افراد کم درآمد هستند به بقای سیستم زالو صفت سرمایه داری کمک میسوط نمایند. اما در مقابل نمایندگان غارتگران نیز توده های مختلف مردم از سراسر جهان برای نشان دادن اعتراض و تنفر خود از سیاست های جنایتکارانه و استثمارگرانه سیستم این کشورها میایستند، تظاهرات برپا کرده و به افشاکاری بیشتر از جنایات آنها دست میزنند و همواره سعی دارند که به مقر سران هشت کشور دزد که تحت کنترل و حفاظت شدید امنیتی ست نزدیک شوند. راستی این سران " متمدن" که دموکراسی و تمدن به کشورهای "عقب افتاده" صادر میکنند، و دلشان برای "زیرپا گذاشتن حقوق ضدبشری شان" سوخته، با بمب و خمپاره کاشانه محرومان را برشان ویران میکنند و منابع شان را غارت و کشورشان را اشغال میکنند، چرا از روبرو شدن با " مردم" اینهمه وحشت زده هستند که هزاران پلیس هار را برای حفاظت جان بی مقدارشان استخدام میکنند؟! و پلیس ضدشورش سرمایه داری هم بنا به ماهیت کثیف و مزدورانه اش به تظاهرات (مثل همانهایی که در ایران هم شاهد هستیم) حمله برده و وحشیانه تظاهرکنندگان ضدسرمایه داری و غیره را مورد ضرب و شتم قرار میدهد و یا به قتل میرساند. تظاهرکنندگان علیرغم مجهز بودن پلیس ضدشورش، به انواع و اقسام وسایل " مدرن" سرکوب و کشتار که برای محافظت از سود غارتگران بکار میبرد، اما بی محابا به مبارزات قهرآمیز با پلیس سرکوبگر پرداخته و آنان را به عقب میرانند. (لینک برخی از تظاهرات در پایین)

امسال اما این نشست در ایتالیا برگزار میشود. در کشوری که جوانانش خشمگین نه تنها از غارتگری، چپاول و بی عدالتی سیستم اقتصادی و فریبکاریهای مداوم سرمایه داری هستند بلکه تصمیم دارند از آنها بدلیل کشتن " کارلو" * توسط پلیس های هار ضدشورششان در ژنو پذیرایی " جانانه" بعمل آورند!

"ده هزار دانشجو و محصل از سراسر ایتالیا در یک حرکت انقلابی سریع، مصمم و ثابت قدم، خوشحال اما خشمگین که در یک چشم به هم زدن خود را به محوطه نشست جنایتکاران و غارتگران جهان میرسانند، بدون اینکه فراموش کنند که در مسیر مبارزه شان، سمبل های بحران (بانکها و آژانسهای موقتی استخدام) را مورد حمله خشمگین خود قرار دهند، تلاش میکنند که دیوار نظامی که بین ما و نیازهای ما (و رویا) قرار دارند و اولیای دانشگاهی که اصلا قابل تحمل نیستند را بشکنند. ما برای بحران شما هیچ بهایی را پرداخت نمیکنیم بلکه برعکس ما از هر موقعیتی استفاده میکنیم تا آنها بر علیه شما بکار گیریم. در تورینا هشت هزار تظاهرکننده با مسدود کردن مسیر مانور ماشینهای پلیس ضدشورش با پمپهای خاموش کننده حریق، به دلیل کشته شدن کارلو در ژنو که در چنین مسیری به قتل رسید، موجب کنسل شدن یکی از نشست ها شدند!" ترجمه سطری از متن: ما منتظر "رهبران زمین" هستیم!

علاوه بر تظاهر کنندگان که امسال نیز از سراسر دنیا در ایتالیا بر علیه نشست سران هشت کشور در شکلهای مختلف گرده آمده اند، گروه های: مختلف ضد سرمایه داری و ضد فاشیست، ضد سلطه گرایان و ضد امپریالیستها، ضد تبعیض نژادی و ضد تبعیض جنسیت، طرفداران محیط زیست، کارگران قراردادی، ساختمان و مستقل برای امرار معاش، فعالین اجتماعی، با ارسال ایمیل تظاهرات ده هزار نفر دانشجویان خشمگین ایتالیا را در روز دهم جولای ۲۰۰۹ و "عبور از محوطه قرمز" را بر علیه نشست سران هشت کشور حمایت کرده اند.

ترجمه متن پیام دانشجویان ایتالیا، در زیر این نوشته، را به محصلین و دانشجویان روشنفکر مبارز و یار و یاور کارگران ایران و تمام دختران و پسرانی که از ستمگری، بیداد و ظلم و زور، استثمار و تبعیض طبقاتی رژیم مزدور امپریالیسم در ایران جانیشان به لب آمده و خیابانها را از آن خود کرده و با مبارزه مردم جهان را به تحسین واداشته اند تقدیم میدارم. به آن دلاورانی که با سنگ و میله پلیس ضدشورش را در میدانهای نبرد خلع سلاح میکنند و نیروی مبارزاتی را در میان پهاخاسته گان افزون میدارند. مبارزاتی که بدرستی نشان میدهد که فقط تکیه بر نیروی خود و توده های همزمش برای سرنوشتی رژیم مستبد در ایران دارد و نه سازمان ملل و سایر جوامعی که تاریخ نشان داده است که

هرگز و هیچگاه دلسوز استثماریان و محرومان نبوده و نیستند. باشد که مبارزات همسنگران آنان، در اقصا نقاط دنیا به ویژه در غرب "متمدن"، بر علیه زور و ستم و نابرابری سرمایه داری و ماشین سرکوب آن، نیرو بخش هر چه بیشتر آن سلحشوران گردد. پیوسته و پیروز باد رزمندان برای سازماندهی یک انقلاب در مسیر سرنگونی رژیم مزدور غارتگران جهان

صبا راهی

هفتم جولای دوهزار و نه برابر با شانزدهم تیرماه ۱۳۳۸

saaaabba@yahoo.com

ما غیرممکن را میخواهیم!*

[پیام دانشجویان خشمگین ایتالیا در "پذیرایی" از سران غارتگر و جنایتکار هشت کشور (G8)]

ترجمه متن و انتخاب عکسها و فیلمها: صبا راهی

هشت سال پیش از این، یعنی سال دوهزار و یک، نشست سران هشت کشور در ژنو، بعضی از ما آنجا بودیم، بعضی هایمان از بچه ها هم کوچک تر بودیم. اما هیچکس فراموش نکرده است آن سیصد هزار نفر مردمی که از تمام دنیا برای تظاهرات برای ممکن بودن یک جهان بهتر آمدند، برای آزادی از بردگی "سود"، برای عدالت و صلح. هیچکس قتل کارلو**، و قتل عام هزاران نفر از تظاهرکنندگان، شکنجه در بولزانتو، میدل شدن دبیرستان دیاز به قصابخانه، و نیز سادیسم گاردها را فراموش نکرده است. مبرا کردن سوءاستفاده از قدرت، رفقای ما را ناعادلانه تحت تعقیب قرار داده و محکوم کرده است. هشت سال زمان درازی ست و خیلی چیزها تغییر کرده اند. برنامه سیاسی دنیا، که ما تقریباً موفق شدیم از دست آنها بقاییم، دوباره شروع کرده اند به امضا کردن همان ملاقاتها برای برپاکردن جنگ، استثمار، بردگی، گرسنگی، نابودی کرده زمین، "جنگ با تروریسم". افغانستان، عراق، فلسطین، رگه های باز آمریکای لاتین، از قبل آسیا، آفریقا، و محدوده های ما، برای ثروتمند شدن عده ایی قلیل، بخاطر ناآگاهی و متفاوت بودن عده بی بسیار زیادی. ما نیز تغییر کرده ایم، یک کمی ضعیف تر، یک کمی نامطمئن تر، شاید هم یک کمی ترسیده تر. اما بیشتر نیز رشد کرده ایم، آگاه تر از اینکه مبارزه ما طولانی خواهد بود، همیشه بیشتر معتقدیم که اگر این یک جهان دیگر - سوسیالیسم - امکان پذیر نباشد، بربریت خواهد شد. الان که بزرگسالیم، دوران کودکی مان را رد نمیکنیم، ما صورتهای دشمنان مان را تماشا کردیم و ما میدانیم آنها مانند همان ها در ژنو هستند. ما میدانیم که آنها خشن تر، سرکوبگر تر شده اند. میدانیم که آنها خطرناک هستند چرا که الان، بیشتر از هر زمان، آنها نمیدانند که چه میکنند. نشست سران هشت کشور در ایتالیا، به زمان بحران برخورد کرد، زمانی که GDP (Gross Domestic Product)، محصول خالص سرانه در غرب نشان از دقایق کندی دارد. نرخ بیکاری در حال بالا رفتن است و چنین به نظر میاید که راه برون رفتن از آن وجود ندارد. این مشکل به کشوری که از لحاظ اجتماعی و فرهنگی به خاطر پایین ترین سطح دستمزد در اروپا به ستوه آمده بازگشته، یک سیستم سیاسی که در گِل گیر کرده، اطلاعاتش کنترل میشود، یک کشوری که درآمدش را با برپاکردن جنگ در بین فقر، نژادپرستی، جنسیت، ترس غیر منطقی از همجنسگرایی، تنفر برای هر کسی که با ما متفاوت است تامین میکند. نشست سران هشت کشور - G8 - به آبروزو (Abruzzo) آمده، به قلمروی که خون داده است به آنها با همان منطق سرمایه داری - سود، زمینخواری، فساد - که تمام دنیا را فرامانفرایی میکند، قلمرویی که در یکی دو ماه اخیر شکلهای جدید کنترل و نظامی شدن را تجربه میکند. دولت از هر طریقی سعی کرد که ما را از بودن در آنجا دلسرد کند. نشست سران هشت کشور را تقسیم کرده، به تعداد زیادی، نشست، دشوار برای کسانی که باید تحصیل کنند، کارکنند، فکر هر روز زنده بودن را کنند. غیرممکن برای آنهاپی که باید شغلشان را حفظ کنند. در حالیکه که دولت قوی شده است. ما در شهر رم بر علیه جمع کردن امکانات اجتماعی، در سیراکوسا - Siracusa - بر علیه نابودسازی محیط زیست، در تورین - Turin - بر علیه خصوصی سازی کردن دانشگاه، بازم در شهر رم، بر علیه "امنیت" ی که به معنای کثرت مردم مهاجر، استراتژی ترس و سرکوبی مبارزات است تظاهرات داشته ایم. در آخر در لیسبه - Lecce - وقتی که وزیر اقتصاد برای تصمیم گیری ملاقات کردن که پول بیشتری به بانکها دهند و شکست ها ایشان را بعنوان یک نحوه پس انداز وانمود کنند.

زمان آن است که چیزی که از هم گسسته شده را دور هم جمع کنیم. زمان آن است که یکدیگر را ببینیم، ما همه مجبوریم آنجا باشیم. ما نمیتوانیم اجازه دهیم به کسانی که در تراژدی بی مثل زلزله زمینخواری میکنند، حرف آخر را بزنند، مردم را به آراء تبدیل کنند، روابط کثیف شان را داشته در حالیکه دوباره سازی به سال ۲۰۲۳ حواله داده میشود. "گنده ها" خیال دارند پیش از مردم تبعیدی و نابودشده جولان دهند. در جلوی دوربینها به ما بگویند همه چیز درست است. ما میدانیم که درست نیست و ما باید آن را با صدای بلند فریاد بزنیم.

آنها گفتند ما قلب اینرا نداشتیم که آنجا باشیم. اما ما همیشه قلب اینرا داشته ایم که در کنار کسانی که رنج میرند و مبارزه میکنند باشیم. در آن روزها ما خیابانها را به لرزه در میاوریم. ما خیال دارم قسمتی از یک رژه ی ملی در روز دهم جولای باشیم، تا دلایلمان، محرومان و مردم مبارز، را بیرون بریزیم. تا نشان دهیم که ما نشکسته ایم، تا جولان دادنشان را ویران کنیم.

ما بزرگ شده ایم، اما هنوز آینده از آن ماست. در - L'Aquila - شما را میبینیم.
جمعی از دانشگاه خودسازماندهی شده

۲۹ جون ۲۰۰۹
ناپلی - ایتالیا

*

http://www.gipfelsoli.org/L_Aquila_2009/L_Aquila_2009/G8_2009_Aufrufe/7338.html

توضیح مترجم:

**کارلو گیولینی، ۲۲ ساله، ساکن ژنو که در ژم متولد شده بود توسط شلیک گلوله پلیس ضد شورش ژنو، در حالیکه با عده ایی از تظاهرکنندگان ضدسرمایه داری به یک وسیله نقلیه که پلیس ضدشورش را حمل میکرد حمله میکند با اصابت شلیک گلوله به سر او، به قتل میرسد. به همین دلیل امسال ده هزار تظاهرکننده خشمگین ایتالیا برای مقابله با پلیس ضدشورش هزاران کلاه ایمنی(کاسکت) تهیه نموده تا با پوشیدن آن از "محوطه قرمز" عبور کنند .
لینکها :

فیلم مانور دادن وسایل نقلیه پلیس ضدشورش در ژنو در سال ۲۰۰۱

<http://www.youtube.com/watch?v=Xh8Uf79fW8Y&feature=related>

دو لینک زی حاوی صحنه ی جنایت و ددمنشوی پلیس سرمایه داری را نشان میدهد. بعد از آنکه کارلو با شلیک گلوله پلیس ضدشورش به قتل میرسد، ماشین پلیس از روی جسد او نیز رد میشود!

<http://www.youtube.com/watch?v=Yn8mIJF-Wo&feature=related>

<http://www.youtube.com/watch?v=hVH3glc8zjg&NR=1>

فیلم آموزنده و دیدنی از تظاهرات دو سال پیش در اعتراضات به نشست سران هشت کشور در آلمان که تظاهرکنندگان پلیس ضدشورش را با پرتاب سنگ به عقب رانده و حدود ۱۵۰۰ نفر از آنها را مجروح کرد. در این تظاهرات حدود ۵۰۰ تظاهر کننده نیز توسط پلیس ضدشورش زخمی شد.

<http://www.youtube.com/watch?v=6p-yiJaiHNg&feature=related>